

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913219420
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6913219420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35717769, zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Bratislava, Na vřšku 12, IČO 31819702 proti odporcovi : Š. U., G.. XX.XX.XXXX, K. P. A., F. M. Č.. XXXX/XX o zaplatenie sumy 825,- Eur s prísl. a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 597,- Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 597 Eur od 20.04.2012 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa odmeny vo výške 228,- Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 07.04.2012 do zaplatenia, v časti zaplatenia 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 597,- Eur od 07.04.2012 do 19.04.2012 a v časti zmluvnej pokuty vo výške 138,60 Eur z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi 33,98 Eur trov konania na trovách právneho zastúpenia a 13,74 Eur trov konania na súdnom poplatku do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 08.08.2013 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 825,- Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 825,- Eur od 07.04.2012 do zaplatenia a zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 138,60 Eur a ako aj trov konania.

Odporcu žaloval navrhovateľ ako úverového dlžníka, pretože nesplatil navrhovateľovi úver, ktorý od neho dostal na základe zmluvy o úvere č.XXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 vo výške 600,-Eur za odplatu 228,-Eur.

Súd výzvou zo dňa 19.03.2014 č. 13C/63/2014-21 doručovanou odporcovi, vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu, pričom mu riadne doručil návrh vrátane predložených príloh k návrhu. Odporcovi bola táto výzva doručená dňa 05.05.2014. Na výzvu reagoval podaním zo dňa 12.05.2014, v ktorom uviedol, že žiada o odklad platby do 01.11.2014, pretože platby nevie uhrádzať z dôvodu, že dcéra im urobila dlhy.

Vo veci ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.), a preto súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.) a vo veci dňa 29.07.2014 verejne vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, Zmluvou o úvere zo dňa 25.11.2011 vrátane obchodných podmienok (ďalej len zmluva), s výzvou dlžníkovi k úhrade zo dňa 28.02.2012 vrátane podacieho poštového hárku, s oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 10.04.2012 vrátane podacieho poštového hárku.

Pokiaľ ide o žalovaný nárok - neuhradený zostatok úveru vo výške 825,- Eur vrátane prináležiaceho príslušenstva, súd dospel k nasledovným právnym a skutkovým zisteniam:

Zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 súd zistil, že odporca prevzal od navrhovateľa úver vo výške 600,- Eur za odplatu 228,- Eur s tým, že tento bude splácať prvé tri mesiace v splátkach po 3,- Eur a zvyšných desať mesiacov v splátkach po 81,90 Eur, so splatnosťou prvej splátky 10.dňa po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. RPMN bola dohodnutá vo výške 45,66 %. V zmysle bodu I. zmluvy odplata zahŕňa úrok z úveru a odmenu za poskytnutie úveru.

Nakoľko si odporca riadne a včas neplnil svoje povinnosti z úverovej zmluvy a dlhodobo meškal s úhradou splátok úveru, vyzval ho navrhovateľ listom zo dňa 28.02.2012 k úhrade dlžnej sumy.

Listom zo dňa 10.04.2012 navrhovateľ oznámil odporcovi, že z dôvodu jeho omeškania v súlade so zmluvnými podmienkami bol jeho záväzok zo zmluvy zosplatnený ku dňu 06.04.2012. Tento dlh predstavoval istinu vrátane úroku a zmluvnej odmeny vo výške 825,- Eur.

Podľa bodu 1. Obchodných podmienok má veriteľ právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške.

Z návrhu navrhovateľa súd zistil, že úverové splátky boli uhradené v celkovej sume 3,- Eur.

Žalovaný nárok navrhovateľa vo výške 825,- Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 600,- Eur vrátane dohodnutej odplaty vo výške 228,- Eur, čo spolu predstavuje sumu vo výške 828,- Eur a zaplatenou sumou vo výške 3,- Eur.

Uzavretú zmluvu o úvere zo dňa 25.11.2011 súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver odporcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania s tým, že táto zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V prípade danej úverovej zmluvy uzavretej s odporcom ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, teda nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Z tejto zmluvy vyplýva iba to, že odporcovi navrhovateľ poskytol úver vo výške 600,- Eur, za odplatu 228,- Eur s tým, že tento bude splácať prvé tri mesiace v splátkach po 3,- Eur a zvyšných desať mesiacov v splátkach po 81,90 Eur, so splatnosťou prvej splátky 10.dňa po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. RPMN bola dohodnutá vo výške 45,66 %. V zmysle bodu I. zmluvy odplata zahŕňa úrok z úveru a odmenu za poskytnutie úveru. Odporca zaplatil len 1 splátku vo výške 3,- Eur .

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle Zák.č. 129/2010 Z.z.. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nie je postačujúce uviesť len celkový počet splátok úveru. Vyžaduje sa časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Preto potom súd považoval žalovaný nárok za dôvodný len ohľadne istiny vo výške 579,- Eur (poskytnutý úver vo výške 600,- Eur mínus úhrady vo výške 3,- Eur) a vo zvyšku t.j. ohľadne odplaty vo výške 228,- Eur s prísl. návrh ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo na úroku z omeškania súd dospel k záveru, že odporca sa nemohol dostať do omeškania skôr (t.j. už odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. už odo

dňa 07.04.2012), ako mu navrhovateľ oznámil, že vôbec došlo k zosplatneniu úveru a to listom zo dňa 10.04.2012. Preto potom súd určil počiatok omeškania odporcu nasledovnou konštrukciou. List zo dňa 10.04.2012 bol daný na poštovú prepravu dňa 16.04.2012 plus štandardné tri dni na poštovú prepravu, znamená, že súd považuje tento list za doručený odporcovi dňa 19.04.2012, pričom deň nasledujúci t.j. 20.04.2012 je prvým dňom omeškania a od tohto dňa súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne (sadzba ECB k prvému dňu omeškania vo výške 1 % + 8 percentuálnych bodov) z priznanej sumy 597,- Eur do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh ako neodôvodnený zamietol.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a/, b/ Zák.č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ Zák.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úveré nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 138.,60 Eur (t.j. mesačnej pokuty vo výške 19,80 Eur krát 7 mesiacov omeškania od apríla 2012 do októbra 2012) súd uvádza, že z čl. 3 obchodných podmienok vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov , a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje, pretože podliehajú spoločenskému vývoju. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru, ktoré sa uplatňujú v spoločnosti. Z citovaného zmluvného ustanovenia vyplýva, že dlžník je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % za každý aj začatý mesiac omeškania a to vždy z celej istiny. Takúto dohodu o zmluvnej pokute súd považoval za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, pretože dlžník je povinný platiť vždy rovnakú zmluvnú pokutu z celej výšky istiny (600,- Eur) poskytnutého úveru a to bez ohľadu na to, kedy počas trvania záväzkového vzťahu porušil svoju zmluvnú povinnosť, t.j. kedy sa dostal do omeškania, ako aj bez ohľadu na to, akú sumu už na poskytnutej istine úveru zaplatil.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že navrhovateľ nemá právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, keďže ju uplatnil v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., z uvedeného dôvodu, preto súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol.

Súd na záver uvádza, že nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty a dohody o nej, avšak poukazuje na to, že treba mať na zreteli aj na skutočný zmysel a cieľ zmluvnej pokuty ako inštitútu súkromného práva zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch na strane spotrebiteľa. Taktiež treba mať na

zreteli, že osobitné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa v Občianskom zákonníku majú prednosť pred všeobecnými ustanoveniami tej časti zákona, ktorá upravuje záväzkové právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešnejším účastníkom (jeho úspech predstavuje 61,95 % a neúspech predstavuje 38,05 %) a ktorý v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s. podal návrh na náhradu trov konania, trovy konania vo výške rozdielu medzi úspechom a neúspechom v konaní , t.j. vo výške 23,90 % (61,95 % - 38,05 %). Trovy navrhovateľa pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 57,50 €, z ktorej sumy 23,90 % predstavuje sumu 13,74 € a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu), jeden úkon vo výške 51,45 € (v ktorej si odmenu za jeden úkon uplatnil právny zástupca navrhovateľa) + 2 x 7,81 € režijný paušál + 20 % DPH spolu vo výške 142,20 €, z ktorej sumy 23,90 % predstavuje sumu 33,98 €. Pri výpočte úspechu navrhovateľa v konaní súd vychádzal zo súčtu žalovanej sumy vo výške 825,- Eur a žalovanej zmluvnej pokuty vo výške 138,60 Eur, čo predstavuje sumu 963,60 Eur, z ktorej sumy priznal navrhovateľovi sumu 597,- Eur.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný žalovanú sumu a prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p. priznanú náhradu trov konania zaplatí právnemu zástupcovi navrhovateľa.

Preto potom súd považoval žalovaný nárok za dôvodný len ohľadne istiny vo výške 579,- Eur (poskytnutý úver vo výške 600,- Eur mínus úhrady vo výške 3,- Eur) a vo zvyšku t.j. ohľadne odplaty vo výške 228,- Eur prísl. návrh ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si odporca dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.